

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 375/2018-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. júna 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Malacká cesta 5680/2B, Pezinok, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 106/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. mája 2018 doručená sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Malacká

cesta 5680/2B, Pezinok, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 106/2010 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v podanej sťažnosti uvádza:

«Sťažovateľ mal pôvodne postavenie odporcu v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok od 15.05.2008 na zaplatenie 5 000 000,- Sk vedenom pod č.k. 17Ro 2214/08, následne pod č.k. 5C/106/2010.

Formou vzájomného návrhu doručeného porušovateľovi (okresnému súdu, poznámka ústavného súdu) do podateľne súdu dňa 19.08.2009 si voči navrhovateľovi uplatnil nárok na zaplatenie sumy 59 251,14 EURO istiny s prísl. titulom majetkovej škody a sumy 1 000,- EURO titulom nemajetkovej ujmy s tým, že tomuto podaniu do podateľne porušovateľa predchádzalo aj elektronické podanie vzájomného návrhu vzájomného návrhu mailom zo dňa 14.08.2009 5:11 PM (piatok popoludní) do konania č.k. 17Ro 2214/08 - čl. 6, čl. 7, čl. 8 spisu, pričom počítačom podateľne bolo vykázané doručenie dňa 17.08.2009 (pondelok ráno), kedy podateľňa porušovateľa toto elektronické podanie vzájomného návrhu vytlačila a zabezpečila jeho zažurnalizovanie do spisu č.k. 17Ro 2214/08 - čl. 6, čl. 7, čl. 8 spisu.

Uznesením č.k. 5C/106/2010-28 zo dňa 19.04.2011, právoplatné a vykonateľné dňa 16.06.2011, porušovateľ návrh navrhovateľa doručený Okresnému súdu Pezinok dňa 15.05.2008 ODMIETOL s odkazom na ust. §-u 43 ods. 2 veta prvá O.s.p. pričom toto odmietajúce uznesenie porušovateľ nedoručoval a ani ústavne konformne nedoručil sťažovateľovi ani ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti, o čom sťažovateľ nadobudol vedomosť nahliadnutím do spisu dňa 19.04.2017 - vid'. doklad o zaplatení sumy 1,02 € za sfotenie listín zo spisu č.k. 5C/106/2010 dňa 19.04.2017...

Vec o vzájomnom návrhu sťažovateľa zo dňa 14.08.2009, doručeného do podateľne porušovateľa dňa 19.08.2009 o 14:20 hod. aj s prílohami a to do konania č.k. 17 Ro 2214/08 uplatnenej majetkovej škody 59 251,14 Eur istiny s prísl. ako aj nemajetkovej ujmy 1 000,- Eur voči navrhovateľovi v konaní vedenom pôvodne pod

č.k. 17 Ro 2214/08 (následne v konaní vedenom pod č.k. 5C/106/2010) nebola porušovateľom doposiaľ riadne prejednaná a meritórne rozhodnutá ani len na prvom stupni, o týchto nárokoch sťažovateľa nebolo prejednané a rozhodnuté čo najrýchlejšie a s urýchlením („speedily“) a to všetko v dôsledku toho, že tento vzájomný návrh doručený sťažovateľom do podateľne porušovateľa dňa 19.08.2009 sa „akosi stratil“, nebol bezodkladne založený zodpovedným pracovníkom porušovateľa do spisu č.k. 17 Ro 2214/08.»

3. Sťažovateľ v podanej sťažnosti poukazuje na skutočnosť, že okresný súd je v napadnutom konaní viac ako 9 rokov a 8 mesiacov nečinný.

4. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v dôsledku nečinnosti okresného súdu podal sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní predsedníčke okresného súdu, ktorá na jeho sťažnosť reagovala listom z 19. mája 2017, v ktorom uviedla:

«Pokiaľ ide o Vami vytykané prietahy v konaní, ku ktorým malo dôjsť pri vybavovaní Vášho vzájomného návrhu, doručeného súdu dňa 19.08.2009 uvádzam, že v súdnom spise sp. zn. 5C 106/2010 (pôvodne sp. zn. 17Ro 2214/08) sa nachádza iba elektronicky doručený dokument, datovaný dňa 14.08.2009, označený ako „vzájomný návrh“, ktorým sa domáhate proti žalobcovi zaplata sumy 1.000,- eur, ako nemajetkovej ujmy. Toto podanie doručené e-mailom bez zaručeného elektronického podpisu nebolo v lehote 3 dní písomne doplnené a teda sa naň neprihliada. Písomné doplnenie podania sa v súdnom spise nenachádza. K sťažnosti ste priložili fotokópiu podania doručeného súdu osobne dňa 19.08.2009 (podľa pečiatky podateľne), avšak vzhľadom k tomu, že je neúplné (predložili ste iba prvú stranu), nie je možné ho identifikovať a stotožniť s elektronickým podaním zo dňa 14.08.2009.

Protestujem proti Vaším ničím nepodloženým obvineniam Okresného súdu Pezinok, že spis bol rozkradnutý, tzv. vyčistený a že súd zlikvidoval originál podania, aby sa o ňom nekonalo a nerozhodlo. Ak došlo k pochybeniu zo strany súdu, súd nemá problém chybu priznať a urobiť všetko, aby vec napravil. Súd vybavuje všetky došlé podania a je úplne vylúčené, aby ich likvidoval. Ako Ste sám uviedli, originál podania, ktorým Ste mali doplniť vzájomný návrh sa v spise nenachádza, konanie sp. zn. 5C 106/2010 je skončené, a preto t.č. nemôžem konštatovať prietahy v konaní.»

5. Z obsahu sťažnosti a jej príloh taktiež vyplýva, že 29. januára 2018 bolo sťažovateľovi doručené uznesenie okresného súdu č. k. 5 C 106/2010-50 z 11. januára 2018, ktorým okresný súd takto rozhodol: „Súd vzájomnú žalobu sťažovateľa zo 14. augusta 2009, doručenú okresnému súdu 19. augusta 2009 o zaplatenie sumy vo výške 59 251,14 € s prísl. vylučuje na samostatné konanie.“ Uznesením č. k. 5 C 106/2010-65 z 26. marca 2018, doručeným sťažovateľovi 24. apríla 2018, okresný súd výrok uznesenia okresného súdu č. k. 5 C 106/2010-50 z 11. januára 2018 takto opravil: „Súd vzájomnú žalobu zo dňa 14.8.2009 doručenú súdu dňa 19.8.2009 o zaplatenie sumy 59.251,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % p.a. od 16.8.2008 do zaplatenia, o nemajetkovú ujmu vo výške 1.000 eur, o trovy konania a trovy právneho zastúpenia, vylučuje na samostatné konanie.“

6. S odkazom na prezentovanú argumentáciu sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod č.k. 5C/106/2010 porušené boli.

2. Okresnému súdu Pezinok prikazuje, aby v konaní vedenom pod č.k. 5C/106/2010 konal bez zbytočných prieťahov .

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 9.500,- Eur, ktoré je Okresný súd Pezinok povinný zaplatiť mu do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 315,84 Eur, ktoré je Okresný súd Pezinok povinný zaplatiť na účet jeho právnej zástupkyne - advokátky JUDr. Emílie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

7. Sťažovateľ k návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 9 500 € uviedol: „Dľa sťažovateľa je ním uplatnená výška primeraného zadosťučinenia v sume 9.500,- Eur primeraná a spravodlivá , súladná s rozhodovacou praxou Európskeho

súdu pre ľudské práva, teda 1.000,- Eur a viac za každý rok stavu právnej neistoty sťažovateľa o výsledok konania o vzájomnom návrhu.“

II.

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Sťažovateľ sťažnosťou doručenou ústavnému súdu namieta porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom okresného súdu.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

11. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

12. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

13. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

14. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

15. Ústavný súd považoval za potrebné poukázať na svoj právny názor tvoriaci súčasť jeho ustálenej judikatúry (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04), podľa ktorého ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť v zásade odmieta ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Tento právny názor ústavného súdu akceptuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva [pozri napr. rozhodnutie vo veci Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 16970/05 (IV. ÚS 237/09, m. m. II. ÚS 290/09, IV. ÚS 42/2010 atď.)].

16. Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, teda v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 106/2010.

17. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že okresný súd v napadnutom konaní uznesením č. k. 5 C 106/2010-28 z 19. apríla 2011 rozhodol tak, že návrh žalobcu v danej veci odmietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 16. júna 2011. Vzájomný návrh sťažovateľa o zaplatenie sumy 59 251,14 € s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % p. a. od 16. augusta 2008 do zaplatenia a o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 €, doručený okresnému súdu v napadnutom konaní, bol uznesením okresného súdu č. k. 5 C 106/2010-50 z 11. januára 2018 v spojení s uznesením č. k. 5 C 106/2010-65 z 26. marca 2018 vylúčený na samostatné konania. Ústavný súd zistil, že uvedené uznesenia nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť 12. mája 2018. Ústavný súd taktiež zistil, že o nároku sťažovateľa na zaplatenie sumy 59 251,14 € s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % p. a. od 16. augusta 2008 do zaplatenia a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 €, vylúčenom sa samostatné konanie, je od 27. marca 2018 na okresnom súde vedené samostatné konanie pod sp. zn. 42 C 76/2018.

18. Z uvedeného vyplýva, že v čase doručenia návrhu na začatie konania podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavnému súdu, t. j. 14. mája 2018, bolo napadnuté konanie právoplatne skončené a zároveň v danom čase okresný súd o vzájomnom návrhu sťažovateľa konal a v súčasnosti stále koná, ale už v samostatnom konaní pod sp. zn. 42 C 76/2018, o čom mal sťažovateľ, vychádzajúc z obsahu sťažnosti, preukázateľne vedomosť.

19. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola doručená ústavnému súdu v čase, keď už nemohlo dochádzať a ani nedochádzalo k namietanému porušovaniu označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní, t. j. v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 106/2010, bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa po predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

20. Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa nastolenými v sťažnosti (priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2018